Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sit in homine. cui q̃dē q̃ndo bene uult ñ sentit uoluntas.
Veritatem ñ p̃fitet bonū. q̃ in ē adhuc concupiscentia cui repug
nat uoluntas. cui ē concupiscentie reat ī baptismate solut.
S: ifirmitas manet cui donec sanet. omis fidelis q̃ bene p̃fitet
studiosissime reluctat. l̃ peccatū aut q̃ nusq̃. ē sine uoluntate
illud p̃cipue ĩtelligendū ē. q̃ iusta dampnatio ē secuta est.
Hoc it p̃ unū hominē intrauit ī mundū. q̃q̃ & hoc peccatū q̃
sentit peccati concupiscentia. ñ ñ uoluntate cōmittit. sed pter
hoc & alio loco dixi. Non q̃ peccat ñ ex uoluntate. Itēq̃ alio
loco ipsa uoluntatē definiui dicēs. Voluntas ē animi mot
cogente nullo ad aliq̃d. l̃ ad ñ amittendū l̃ adipiscendū. Qd
ꝓpter dictū ē q̃ hac diffinitiōe uolens anolente discerneret.
& sic ad illos referret ĩtentio. q̃ p̃mi ī paradiso fecerit humano
generi originē mali. nullo cogente peccando. hoc ē libera
uoluntate peccando. q̃ & scientes contra p̃ceptū fecerit. Ille
temptator suasit ut hoc fieret ñ coegit. Ea q̃ nesciens pec
cauit ñ ingruent nolens peccasse dici potest. q̃ uis & ipse
q̃ nesciens fecit uolens tam fecit. Ita nec ipsi esse potuit
sine uoluntate peccatū. q̃ uoluntas utiq; sic definita ē
animi mot fuit cogente nullo ad aliq̃d l̃ ñ amittendū l̃
adipiscendū. Qd it si noluisset ñ fecisset. ñ coact ē facere
q̃ uoluit. Ergo fecit etiā si ñ q̃ uolnit peccauit. nesciens
peccatū esse qd fecit. Ita nec tale peccatū sine uoluntate
esse potuit. s: uoluntate facti ñ uoluntate peccati. Qd
tam factū peccatū fuit. hoc it factū ē q̃ fieri ñ debuit.
Qui aut sciens peccat. si ñ pot cogenti ad peccatū sine
peccto resistere ñ tam facit. utiq; uolens peccat. quō q̃
pot resistere ñ cogenti cedere. Qui u cogenti cupiditati
bona uoluntate resistere ñ pot & ido fac ot p̃cepta
iustitie. ĩa hoc ita peccatū ē ut sit etiā pena peccti.